

Jaarverslag

Juli 2010/Dec 2011

Silent Work

Wijlo Woodi Oosterom, Spuistraat 23, 1135 AV Edam, The Netherlands, silentwork@planet.nl
phone +31-299-315184 (fax -82), mobile +31-622-273212, Rabobank 356.918.890, www.silentwork.org

Inleiding

DE STICHTING SILENT WORK richt zich op de vergeten kinderen van Afrika.

SILENT WORK ONDERSTEUNT KLEINSCHALIGE LOCALE INITIATIEVEN.

De stichting Silent Work is onafhankelijk en niet gebonden aan een specifieke levensbeschouwing. Silent Work steunt initiatieven op het gebied van veiligheid, schoon drinkwater, voedsel (landbouw, veeteelt en visserij), medische hulp, scholing en onderdak. Waar mogelijk ondersteunt de stichting duurzame projecten waarin jongeren een beroepsopleiding kunnen krijgen. Silent Work ondersteunt tevens hulp bij traumaverwerking. De zorg voor veiligheid en een betere toekomst voor de dove en/of gehandicapte kinderen is een belangrijke prioriteit.

SILENT WORK IS EEN INITIATIEF VAN WILJO WOODI OOSTEROM. Zij bouwt samen met Demba Abou Bah de contacten op met de mensen in de gebieden waar de lokale bevolking om ondersteuning vraagt en zij onderhoudt deze samenwerkingsrelaties. De stichting probeert de middelen in te zamelen die nodig zijn om de projecten te kunnen realiseren. Alle projectaanvragen worden getoetst aan de doelstelling van de stichting.

Slechts een minimaal bedrag wordt besteed aan kantoorkosten. De stichting doet jaarlijks verslag van de activiteiten. De bestuursleden zetten zich op vrijwillige basis in voor Silent Work.

HET BESTUUR VAN DE STICHTING SILENT WORK wordt gevormd door:

Wiljo Woodi Oosterom, voorzitter

Barbara Ederveen-Winkler, secretaris

Kenneth Kruidenhof, penningmeester

Yvette Boonstra-van Veen, lid

Margreet de Boer-Kwakman, lid

BARBARA EDERVEEN-WINKLER vertegenwoordigt naast haar functie als secretaris, Silent Work op de Wilde Ganzen en NCDO contactdagen, is contactpersoon voor het Liliane fonds en geeft voorlichting op scholen. Zij is werkzaam bij de afdeling Opleiding en Training van Spirit voor Jeugd en Opvoedhulp in de stadsregio Amsterdam (voormalig Sociaal-agogisch Centrum Het Burgerweeshuis en stichting Amstelslad Jeugdzorg).

KENNETH KRUIJDENHOF is afgestudeerd fiscaal recht UvA. Hij is werkzaam voor het ministerie van financiën als fiscalist (winst)

Sinds 2002 is hij penningmeester van Stichting Silent Work . Hij is medeverantwoordelijke projecten Mauritanië en is juridisch adviseur en draagt zorg voor contracten en overeenkomsten.

YVETTE BOONSTRA-VAN VEEN is moeder van twee zonen en heeft naast haar drukke gezinsleven twee banen: communicatiebegeleider voor Odion (voor dove mensen met een verstandelijke beperking). Binnen Silent Work draagt zij samen met Wiljo Woodi Oosterom zorg voor powerpoints voor lezingen en werken zij aan een aanvankelijk leesmethode voor Afrika en zorgt voor visualisatie materiaal aangepast voor afrika omdat de plaatjes van Nederland totaal ongeschikt zijn voor Afrika.. Als Wiljo Woodi Oosterom in afrika is, is zij de vraagbaak en de "persoonlijke assistent" .

Verder verzorgt zij samen met Margreet de Boer de voorraad aan folders, kaarten, contactkaartjes, jaarverslagen en andere brochures.

MARGREET DE BOER is visualisatie medewerkster. Zij maakt beeldverhalen, pictogrammen, bewerkt foto's. Zij gebruikt deze kennis voor Silent Work om tekeningen, folders e.d. te maken. Assisteert bij vele zaken waarvoor haar kennis van informatica en de mogelijkheden daarvan onontbeerlijk zijn.

Wiljo is samen met haar man Cor Oosterom bijna 25 jaar verbonden geweest aan het Sociaal-agogisch Centrum Het Burgerweeshuis in Amsterdam als gezinshuisouders. Zij hebben samen 18 kinderen grootgebracht, van wie enkelen doof en een verstandelijke beperking hebben. Wiljo heeft een communicatiemethode ontwikkeld (onder meer door middel van visualisatie, gecombineerd met eenvoudige gebarentaal en beeldverhalen) waardoor de belevingswereld van de kinderen uitgebreid werd en hun mogelijkheden groeiden om relaties met elkaar en de buitenwereld aan te gaan. Zij ontwikkelden dit gezinshuis verder tot een Boerderijproject met een werk-/leerprogramma, waar tot op de dag van vandaag een groep dove en/of communicatief en verstandelijk gehandicapten een werkplek vindt in de bakkerij, kaasmakerij, spinnerij en weverij, tuinbouw, dierenverzorging en timmerwerkplaats. Zij is vele jaren werkzaam geweest als communicatiespecialist bij Effatha; In 1995 heeft

het idee van de oprichting van Silent Work bij haar postgevat naar aanleiding van haar eerste projecten in Rwanda. Daarna heeft haar werkterrein zich uitgebreid naar Sierra Leone, Senegal en Mauritanië. Momenteel is zij betrokken bij Deafnet, Center of Knowledge voor Afrika. Deze organisatie brengt ontmoeting, ondersteuning en kennisuitwisseling tot stand voor de dove mensen in Afrika. 39 Afrikaanse landen zijn inmiddels aangesloten.

Wiljo heeft de volgende boeken op haar naam staan: Ongehoord (over een van haar dove kinderen) en Gedrag bij voorbeeld samen met Jan van Lieshout, (over de werkwijze op De Boerderij). Van Gedrag bij voorbeeld is een Frans en Engelse vertaling gemaakt met een apart hoofdstuk voor Afrika. De teksten en tekeningen die kinderen in Rwanda over hun ervaringen tijdens de genocide aan haar hebben gegeven heeft zij bijeengebracht en in vier talen uitgegeven:

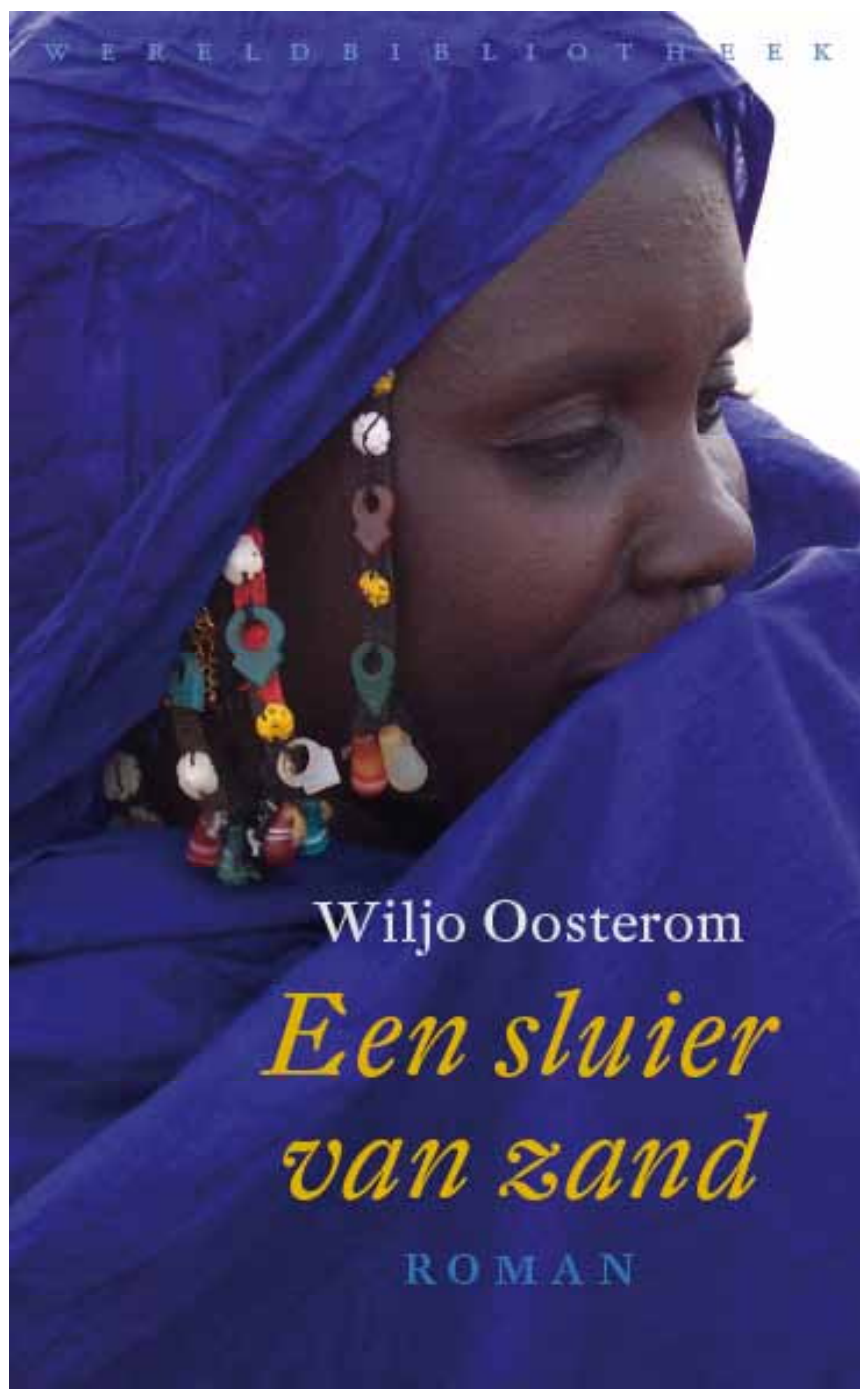

Sterren van Rwanda. In 2005 is bij de Wereldbibliotheek Wiljo's eerste roman over Afrika uitgekomen: *Kleur bekennen*. Deze roman

brengt ons op een geheel eigen wijze dichterbij het dagelijks leven in Afrika en beschrijft het proces van een vrouw die zich langzaam maar zeker en met pijn en moeite aan Afrika gewonnen geeft. Wiljo's tweede roman *Een sluier van zand* verschijnt voorjaar 2011. Van *Kleur bekennen* is de tweede druk verschenen. *Niets is wat het lijkt...* In deze publicatie beschrijft zij hoe Silent Work in Afrika te werk gaat en geeft zij door de rijke beelden een kijkje in het leven van de Afrikanen in Mauritanië, Senegal en Rwanda. Redactie: Annemieke Huisingsh. Vormgeving: Yvette Boonstra.

NIEUW BOEK:

Een sluier van zand Wiljo Woodi Oosterom

**Een betoverende
vertelling over Afrika**

Een zelfbewuste blanke, westerse vrouw wordt verliefd op een traditionele Afrikaanse man. Ze besluit zijn huwelijksaanzoek aan te nemen en gaat bij hem in Afrika wonen. Dit betekent dat ze met zijn andere vrouw moet samenwonen en zich naar de strikte leefregels van de gemeenschap zal moeten schikken. Sokhna, de Afrikaanse naam van de hoofdpersoon, krijgt groot respect voor de Afrikaanse cultuur, maar wordt tegelijkertijd op zichzelf teruggeworpen, omdat er zoveel indruist tegen de verworvenheden en vanzelfsprekendheden van haar eigen cultuur. Zo is Een sluier van zand behalve het verhaal van een liefde in Afrika, vooral ook een schets van de worsteling die de overstap naar het Afrikaanse leven voor een geëmancipeerde, zelfstandige vrouw oplevert. Tegelijkertijd

laat de roman ons kennismaken met een Afrika waar westerlingen geen idee van hebben. De beschrijvingen van het dagelijkse leven, van de culturele gebruiken, maar ook van de ondergeschikte positie die veel stammen in Afrika nog steeds hebben, geven een gedetailleerd beeld van het leven daar.

WIE WERKEN ER VERDER VOOR SILENT WORK

DEMBA ABOU BA is afkomstig uit Mauritanië en werkt en woont vier maanden van het jaar in Nederland. Hij werkt mee in de ontwikkeling en voorbereiding van de projecten in Senegal en Mauritanië, geeft samen met Wiljo Woodi leiding aan de projecten en verleent bemiddeling bij problemen. Daarnaast is hij intermediair in Mauritanië voor aanvragen voor kinderen met een handicap bij het Liliane-fonds (hulpmiddelen, operaties en onderwijs).

ABDOU DJIBBA is contactpersoon voor Silent Work in Senegal en Mauritanië. Hij bezoekt regelmatig de projecten, brengt verslag uit, voert financiële verplichtingen uit, koopt materialen in voor de projecten, houdt Silent Work op de hoogte van de vorderingen en de eventuele problemen. Als Wiljo Woodi in Afrika is treedt hij op als tolk bij de bijeenkomsten met de projecten naar de Afrikaanse taal (o.a. Wolof en Jola).

MADM DIAKETI beheert Maison des Sourds, zorgt voor de onderlinge communicatie, assisteert doven bij contact met de buitenwereld, bijv. de overheid en is belast met de financiële administratie.

OMAR GUISSÉE is meteorologisch deskundige. Hij is aanspreekpunt en vertrouwenspersoon in Nouakchott, Mauritanië. Hij maakt papieren en formaliteiten in orde, houdt contact met de landelijke overheid. Ook hij treedt op als tolk naar de Afrikaanse taal (Pulaar) en naar het Arabisch.

AMADOU DITJANI is hoofd van de school en wijze man (wethouder) voor de regio in Mauritanië. Coördineert de projecten in de dorpen. Houdt contact met de plaatselijke en regionale overheid.

ABDOULAYHI SY is coördinator van de waterprojecten in Mauritanië.

SI. SOULEMAN is contactpersoon in de Sahara voor de (ex-)slavendorpen. Hij bezoekt regelmatig de projecten, onderzoekt aanvragen, begeleidt mensen die medische zorg nodig hebben en brengt verslag uit.

CODOU DIOP geeft in Sokone (Senegal) leiding aan een informaticacentrum voor scholieren, meisjes en vrouwen; tevens zet zij zich in voor betere, gelijkwaardige omstandigheden voor vrouwen.

OUSMAN TABO gaat in Touba Coute (Senegal) leiding geven aan een informaticacentrum en aan een expositie- en verkoopruimte van kunstzinnige en ambachtelijke producten vervaardigd in verschillende Afrikaanse landen. Daarnaast zorgt hij voor onderhoud en reparatie van het gehele computernetwerk van Silent Work.

SOKHNA BA, is president van de vrouwenvereniging van Pulli Fulbe en Tjiiënt (Senegal); zij is de oprichter en begeleider van het activiteitencentrum in de regio Fass Boye.

EUGENE MURENZI, is R.K. priester in Mushubati (Rwanda), hij werkt mee aan de ontwikkeling en voorbereiding van projecten, is coördinator van Komera, de door Silent Work gestarte gezinshuizen en leslokalen voor een leer/werkproject voor doven en of verstandelijk gehandicapte kinderen en beheert de financiën en brengt regelmatig verslag uit. Ook hij treedt op als tolk voor Wiljo Woodi, in dit geval naar Kinyarwanda.

JOHN PAUL RUTAKISHA, R.K. priester in Busasamana (Rwanda), ook hij werkt mee aan de ontwikkeling en voorbereiding van projecten, coördineert en begeleidt de projecten in de regio Gisenyi Rwanda, beheert de financiën en brengt regelmatig verslag uit. Ook hij treedt op als tolk voor Wiljo Woodi, naar Kinyarwanda.

LEONTIA KABAKANYE heeft de dagelijkse verantwoordelijkheid voor Komera Mushubati (Rwanda). Zij geeft persoonlijk leiding aan het batikproject voor dove getraumatiseerde meisjes. Zij is ook actief in het gebruik van visualisatie en draagt dat ook uit naar andere organisatie's.
Foto Leontia

Tevens is er een groeiend aantal medewerkers in Mauritanië en Senegal werkzaam voor projecten van Silent Work op het gebied van hydrologie, agricultuur, speciaal onderwijs en in de bouw. Een bijzondere groep wordt gevormd door vijf opgeleide trainers die leerkrachten en dovenorganisaties in verschillende Afrikaanse landen ondersteunen bij het geven van onderwijs aan dove kinderen, alfabetisering van jong volwassenen en gebarentaal.

DE NGO (NON GOUVERNEMENTELE ORGANISATIE) VOOR WEST-AFRIKA: SILENT WORK WEST-AFRIKA:

Silent Work heeft een ONG-Antenne, waarmee Silent Work West-Afrika officieel is erkend en geregistreerd. Het bestuur en de leden bestaan volledig uit Afrikanen uit de betreffende gebieden. Deze stichting is dus nu de samenwerkingspartner van Silent Work Nederland. Door hen worden dorpsvergaderingen georganiseerd, zij leggen de contacten met de ministeries, zij onderzoeken de ideeën voor nieuwe projecten die bewoners inbrengen, zij toetsen deze op haalbaarheid en deskundigheid.

In het afgelopen jaar is voor de ministeries in Mauritanië een volledig verslag geschreven van alle projecten van 1995 – 2010 in dit land.

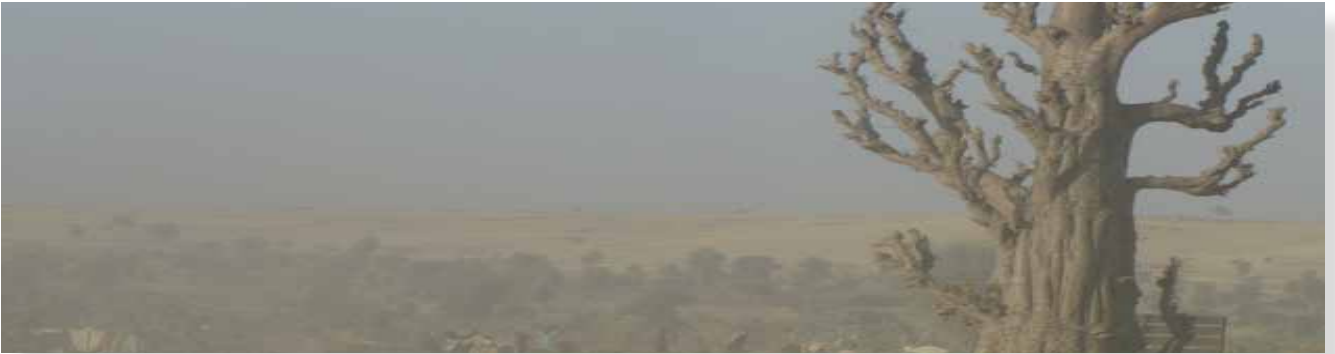
HOE IS DE WERKWIJZE VAN SILENT WORK

Silent Work en haar medewerkers hebben hun eigen manier van werken in Afrika ontwikkeld vanuit de volgende uitgangspunten:

- Alle mensen en (dus) alle kinderen hebben recht op zelfstandigheid, op onafhankelijkheid van anderen om hun dagelijks leven te leiden binnen welk verband dan ook: familie, groep of kraal. De basisvoorwaarden hiervoor zijn: vrede, veiligheid, voeding, kleding, onderdak, onderwijs en gezondheidszorg.
- Ieder mens en (dus) ieder kind is de moeite waard. Vanuit het individuele bouwen we aan 'het mondiale'.
- Iedere succesvolle vorm van samenwerking is gebaseerd op wederzijds vertrouwen en vriendschap. Op elkaar over een weer kunnen geven, op samen ondernemen.
- Als aan de basisvoorwaarden is voldaan, wordt gezamenlijk gewerkt aan de opbouw van een zelfstandige en winstgevende economie.
- Samen met de lokale bevolking o.a. door middel van visualisatie wordt gewerkt aan traumaverwerking van zeer ernstige oorlogsbeleving van kinderen.

(zie voor een uitgebreide beschrijving: Niets is wat het lijkt, de werkwijze van Silent Work).

MAURITANIË

DE OMSTANDIGHEDEN IN MAURITANIË WORDEN NIET EENVOUDIGER:

(Citaat reisbrief februari 2011) De Arabische wereld staat op zijn kop en dat is hier goed te merken. Ik ben maar twee maanden hier niet geweest (Mauritanië) en ik zie de verschillen. De opleiding tot militair voor jongetjes van 6 tot 12 jaar had een grootte van ongeveer 150 kinderen uit het hele land. Ze zijn het in de bouw nu aan het verviervoudigen en stampen een snelle vervolgopleiding uit de grond. Brrr het zal je zoontje maar zijn. Maar de ouders krijgen een kleine bijdrage, hun zoon gratis een goede opleiding, en de families knijpen hun ogen stijf dicht, als ze denken aan de problemen in de landen om hen heen. En hopen maar dat hun zonen niet worden ingezet om de situatie te bevechten, ten goede of ten kwade.

Verder is men onrustig: in de straten, bij de overheid, bij de douane, de dokter en de kapper, iedereen praat over de problemen. Felle hete discussies. Dikwijls wordt mijn mening gevraagd: Ben je voor Europa of voor Libie??? En soms... en dat is bijzonder, wordt mij gevraagd hoe ik het zou oplossen. Na het bezoek aan de moskee mag er niet nagepraat worden. Toen ik uit het vliegtuig in Nouakchott stapte, dacht ik even dat ik op een militaire basis was uitgestapt. Ook bij de douane (vanmorgen) alles gewapend en het enge is dat iedereen zomaar enorm kwaad lijkt te worden. Een uiterst gespannen situatie.

Twee en een halve week geleden was er een aanslag op de president. Drie landrovers met explosieven opgeblazen. Minstens drie auto's van Al Qaida zijn tot nu toe niet gevonden. Zes mensen gepakt, maar dat weet je hier nooit. Als er iets gebeurt, zijn de daders of dezelfde dag of toch zeker een dag later gepakt. Men neemt het niet zo nauw of het werkelijk de daders zijn. Maar de president leeft nog, alleen een paar van zijn bewakers niet. In Nederland hoor je er nauwelijks iets van. Maar dat wisten we al. Er zijn veel demonstraties hier op straat in Nouakchott. Alles zogenaamd om het democratischer te maken. Maar het tegendeel zie je om je heen.

Die Libiër Khadaffi heeft de straten in Nouakchott laten asfalteren, van verlichting voorzien en 50 auto's cadeau gedaan aan de regering. Nu moet Abdel Azzis (de president) wel heel dankbaar zijn en stilletjes in een hoekje voor de grote man gaan bidden.

Zo was/is het dus.

Maar het is niet alleen narigheid. De regering neemt in andere opzichten ook weer zijn verantwoordelijkheid. De prijs van rijst en olie is schrikbarend hoog en mensen worden bedreigd met honger. De president wil de prijs van rijst en olie verlagen. Dat stuit op grote weerstand bij de middenstanders en dat zijn over het algemeen zijn partijgenoten.

Op veel plekken in het land heeft hij kleine winkels geopend met goedkope rijst en olie. Beperkte voorraad met een maximum per familie. Iedereen tevreden, zo lijkt het.

Projecten in de hoofdstad

De leer-, werk- en ontmoetingsplek voor dove jong-volwassenen: Maison des Sourds

ONTWIKKELING IN 2011:

De dove mensen waren heel tevreden. De nadruk lag op de functie van ontmoetingsplek, gezamenlijk slapen en eten, er is duidelijk een grote behoefte aan communicatie. In overleg met Gam en de dagelijkse leiding is besloten om Maison des Sourds meer als opleidingsplek vorm te geven met leergroepen van zes tot tien jongeren per groep. Zij kunnen driejarige cursussen volgen in gebarentaal, alfabetisering en (daarnaast) een beroepsopleiding kiezen van drie dagen per week. Keuze uit: houtbewerking, kleermakersopleiding en kunstschilderen, leeftijd: 16-25 jaar. Het gaat om jongeren die hiervoor geen onderwijs hebben gehad. De lesdagen zijn van 8 -15 uur. Het is de bedoeling de beroepen verder uit te breiden met informatica, bakkerij en kapper.

Ook bestaat het plan cursussen te gaan geven in Arabisch, Frans en Engels.

Van 16-20 uur is er vrije ontmoeting en samen bidden: er is nu een dove imam met wie ze de gebeden van 17 en 19 uur gezamenlijk kunnen uitvoeren. De moskee is een open ruimte voor het gebouw, waardoor voorbijgangers kunnen aansluiten om samen te bidden. Dat gebeurt ook en daarna maak je praatjes met elkaar en schudt handen. Hierdoor worden dove mensen beter gezien als gewone mensen met een plek in de maatschappij.

In de weekenden en soms avonden wordt er cursus gegeven aan volwassen doven in alfabetisering en gebarentaal, ook voorlichting over stemrecht, gezondheidszorg en werkgelegenheid. Er wordt hulp geboden bij ziekenhuisbezoek, bezoek aan de arts en bij problemen in de familie. Er is een winkel aan verbonden waarin de producten die gemaakt zijn bij de beroepsopleidingen verkocht kunnen worden. De opbrengsten worden gebruikt voor nieuw materiaal voor de cursussen / opleidingen.

Er zijn nieuwe leerkrachten aangetrokken, onder wie dove leerkrachten. Contacten met de overheid die N'Gam onderhoudt moeten heel nauw zijn om de salarissen na vijf jaar vergoed te krijgen, zoals ook in Nouakchott gelukt is in het lager onderwijs.

Belangrijk is om de opleidingen van hoog niveau te maken, zodat ze kunnen concurreren met bestaande vakmensen en ondernemingen.

Het Forum is een congres dat is gehouden ter gelegenheid van de opening van Maison des Sourds. Het Forum heeft laten zien welke problemen en welke mogelijkheden er in Mauritanië zijn voor dove kinderen, jong-volwassenen en volwassenen. De verschillende dovenorganisaties hebben zich daar gepresenteerd voor een gehoor van 500 genodigden. Hierbij waren we afhankelijk van een gebarentolk uit Senegal die door Silent Work is opgeleid, omdat Mauritanië daar nog niet over beschikt.

De basisschool is gestart in 1998 met een klasje van zeven kinderen en is uitgegroeid tot een school met 160 kinderen. De nieuwe klassen zijn gebouwd en ingericht met hulp van buitenlandse donoren.

Een grote school met veel kinderen vraagt om leerkrachten die de gebarentaal kennen en/of zelf doof zijn. Doordat dovenonderwijs nog betrekkelijk jong is in Mauritanië is het niet eenvoudig nieuwe leerkrachten te vinden. Silent Work heeft twee cursussen aangeboden over hoe onderwijs te geven aan dove kinderen en maakt zich hard om de komende jaren voor elkaar te krijgen dat ook ingezette dove leerkrachten een volledig salaris krijgen van de overheid.

Projecten ver van de asfaltweg

AGRICULTUURPROJECT DABBÉ

Het agricultuurproject is uitgebreid met 3 ha, nu beslaat het in totaal 7 ha. Het is in twee delen verdeeld: een deel voor de families zoals voorheen en op het andere deel van 1½ ha werkt een groep jongemannen samen om een nieuwe werkwijze uit te proberen. Hier wordt ruim 1/3 minder water gebruikt door landbouwplastic onder de grond aan te brengen. De jonge planten worden overdekt met een soort kunststof om ze te beschermen tegen de grote hitte (periodes boven de 50 graden), waardoor er minder kans bestaat op verbranding van de aanwas. Tevens biedt deze kunststof bescherming tegen wind en zandstormen. Bijzonder is dat hier biologisch geteeld wordt. Het verschil met de bebouwing door de losse families is dat deze groep jongens onderling samenwerkt: ze kopen samen in, werken samen, doen de verkoop samen, delen de winst en leggen een bedrag apart voor uitbreiding. Door minder water te gebruiken wat goed is voor het milieu en ook minder kostbaar is en door samen op het land te werken, wordt er meer winst gemaakt. Bijvoorbeeld het vervoer naar de stad (110 km) wordt gezamenlijk gedaan.

In de familieprojecten werken uitsluitend vrouwen.

Het tweede lokaal, grenzend aan het internetlokaal, is ook voorzien van elektriciteit op zonne-energie en beschikt nu over vijf elektrische naaimachines. Twee dagen per week wordt er een opleiding tot kleermaker gegeven en twee dagen per week een opleiding batikken. De salarissen en kosten worden betaald uit de opbrengsten van het water.

Het klamboeproject, dat al lang op het wensenlijstje staat, gaat beginnen met vijf vrouwen. De bedoeling is dat klamboes gemaakt kunnen worden in het dorp waar ze nodig zijn. Dat betekent geen vervoerskosten en dat men de beschikking erover heeft wanneer ze nodig zijn, meteen vanaf het begin van het muggenseizoen. Bovendien is het hierdoor mogelijk de goede types klamboes te maken die geschikt zijn om buiten te slapen. Dat zijn grote rechthoekige familieklamboes waar je met zes tot acht personen onder kunt zitten of liggen. De bovenkant is van licht maar dicht geweven katoen. Aan alle hoeken en aan de lange kanten zitten linten om ze vast te binden aan de gevel van het huis of met stokken in de grond. De onderkant is van 20 cm stevige katoenen restantstoffen, zodat ze zonder kans op scheuren om de slaapmat gevouwen kunnen worden. Na het naaien worden de klamboes geïmpregeneerd met een middel dat veilig is voor de kleinste kinderen maar waar de muggen niet tegen kunnen. Deze klamboes worden bij voorkeur gebruikt, zowel in dit dorp als in de omliggende dorpen.

Een voordeel is daarbij dat de vrouwen die ze maken ze zelf zullen gebruiken en hun best zullen doen ze te verkopen. Het zal zeker tijd in beslag nemen om het nut te gaan ervaren van het gebruik van klamboes, want de mensen zijn er niet mee bekend. Financieel voordeel is bij meerdere projecten, dat ze goedkoper kunnen worden door het grootschalig inkopen van de stof.

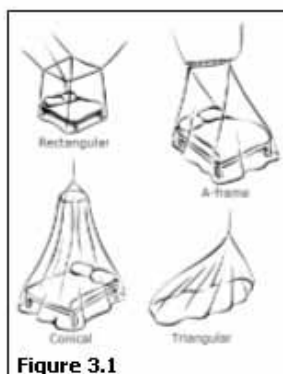
Een stukje werkbeschrijving voor het stap voor stap maken van klamboes.

Introduction

In this chapter, we will have a look at the general aspects of the ITN. We will discuss the type of net, and some basic characteristics. Four basic net designs can be distinguished: rectangular, conical, triangular, and the A-frame (see figure 3.1¹). To date, all projects in Africa used either conical or rectangular nets. We will look at both types and see what is the best option for Fass Boye, Senegal. Afterwards, we will discuss colour, material, mesh and denier. We will also explain the construction of the net.

3.1 Type of net

3.1a. Conical nets

Conical nets hang from the centre, connected to a circular ceiling. This type of net is the easiest to hang up. Also, this net is a one-size-fits-all net, as extra fabric allows the net to fit any bed size, an advantage rectangular nets do not have. Our net must be able to be used outside, accommodating several people in late-night conversations. A conical net is a disadvantage here, because it cannot house that many people. During the outside use, fires will be lit inside the ITN. The net should be fireproof, and the fabric and the design of the net should both provide this fire safety. The conical net design is not very safe in combination with fire, as the net is very close to the fire. The conical net is therefore not the best option in this situation.

Begin 2011 zijn negen computers geïnstalleerd in de splinternieuwe computerruimte annex naai-atelier. De vrouwen hebben hoezen gemaakt voor de computers en de printers om ze te beschermen tegen stuifzand vanwege de zandstormen die door de muren heen lijken te waaien. De zonnepanelen op het dak zorgen voor de nodige energie. Er is een beheerder aangesteld die tevens les geeft aan jonge mensen. Alleen als je de cursus hier of elders in het land met goed gevolg hebt afgelegd of als je kunt aantonen dat je goed met een computer overweg kan, mag je tegen een kleine vergoeding gebruik maken van de computers. Uit de wijde omtrek komen mensen kopiëren, e-mailen en gebruik maken van internet. Hieronder zijn veel ambtenaren die voorheen 600 km naar de stad moesten reizen. De trots van het dorp is dat zij 24 uur per dag gebruik kunnen maken hiervan, terwijl het in de hoofdstad slechts 2 x 2 uur per dag mogelijk is vanwege de beperkte voorraad electriciteit. Door bijscholingsmogelijkheden via internet, dus mede dankzij deze computers, zijn nu vijf jongeren klaargestoomd om naar de universiteit in Nouakchott te gaan.

Le Quotidien de Nouakchott
N°: 519 du 11 Mai 2010
REGIONS 4

(MOUGHATA'A DE M'BAGNE)
Le Cyber de Dabbé

A Dabbé, a été ouvert Un Cyber café logé dans une salle de 12 mètres carrés, un cyber opérationnel depuis le 26 Avril 2010. Dans cette salle, 6 unités informatiques permettent désormais aux jeunes du village, aux femmes et aux adultes d'échanger avec la diaspora de la localité établie dans les différents coins de la planète.

Dabbé est une localité située à moins d'un kilomètre de la ville de M'Bagne et plus précisément au Sud-Ouest de la capitale départementale du périmètre agricole, parcs de vaccination, écoles de formation) 50 années après l'accession de notre pays à la souveraineté internationale corant du mal à croire à cette réalité. A l'heure de la visite de

taillés à l'intérieur de la salle pour diverses prestations. Et c'est là une nouveauté qui pourrait provoquer le déplacement de Nicolas Hout jusqu'à Dabbé. Nous sommes restés pendant

affluence de navigateurs. Ce projet a vu le jour grâce à un généreux ressortissant du village, monsieur Demba Abou Bâ et son épouse, une Haïlandaise du nom de Woody Wiljo (Bâ). Ce

nent avec l'énergie solaire. Dans cette salle de couture, nous avons trouvé des femmes en pleine activité. Chacune des dames occupant une machine à coudre rivalise d'ardeur avec sa

machines nous ont été d'une très grande utilité. Lorsque nous avons fondé la coopérative et nous avons ouvert ce centre en le baptisant "centre Woody", elle nous apporte ces 5 machines. A cette période, on se regroupait ici et chacune d'entre nous coud ses tissus. Nous avons réussi à former 11 femmes à la couture. Il faut signaler que c'est Demba et son épouse (Woody) qui assurait le salaire des deux formateurs qui ont formé toutes les femmes dans le domaine de la couture et de la teinture. C'est grâce au soutien matériel (machines à coudre, tissus) qu'ils nous ont apportés que nous avons pu atteindre ces résultats. Les couturières cousent leurs commandes, les teinturiers aussi teignent leurs tissus et les ressources nécessaires pour ces prest-

habitants ont été leur. L'émigration vers les pays d'Europe, du continent Américain ou de l'Afrique centrale. Les retombées de l'émigration sont visibles à

2008, 6 unités informatiques permettant désormais aux jeunes du village, aux femmes et aux adultes d'échanger avec la diaspora de la localité établie dans les différents coins de la

un conseiller municipal du village, Issaël Guissé qui n'a pas hésité à occuper l'un des postes pour se connecter sur l'Internet. "Hier, nous avons reçu la visite de Drog Vey, ancien maire de M'Bagne, qui était venu pour consulter sa boîte électronique et le traitement de quelques textes" nous a indiqué le jeune "Ciné. Comprenez donc que les gens s'intéressent désormais de la capitale communale pour se connecter. Les internautes de Dabbé peuvent naviguer de 17 heures jusqu'à 21 heures selon la "Webmaster" du Cyber, Abloye Ciné, la quarantaine réalise même s'il reste quelques petits réglages à faire, au moins des unités mises en service Abloye est en-implanté en Côte d'Ivoire où il a subi une formation en maintenance informatique. Il s'est par la suite spécialisé dans la

Atelier de couture. L'atelier de couture des Femmes fonctionnel avec l'énergie solaire Toujours dans le même village, au même endroit, dans une petite salle juxtapuée avec

un des postes connecter sur s. "Hier, nous pu la visite de l'ancien maire gne qui était r consulter sa tronique et le et de quelques nous a indiqué une "Ciné. z donc que les sent désormais pitalte commu se connecter. ennutes de uient naviguer res jusqu'à 21 selon la "er" du Cyber, ré, la quarantaine même s'il elques petits à faire ou e unités mises e. Abloye est né en Côte il a subi une

veau), la réalisation des périmètres marichers de Dabbé et Halmédatt ainsi que la réhabilitation d'écoles, de dispensaires et du forage de Gariol. Le couple Bâ devrait très prochainement faire le déplacement en Mauritanie pour assister à la cérémonie inaugurale du Cyber café appreni en auprès de leurs proches. Voilà un exemple à encourager par le Président de la République afin que les autres immigrés Mauritanais puissent suivre les traces de ce généreux donateur.

formation dans le domaine de la couture. Une activité intense des femmes dans la salle de couture au moment de

notre, arrivé. Marième Dans est une couturière du centre; elle raconte "ce sont les jeunes

tant positivement sur le pavier de la ménagère. Marième Dans répond

WATERPROJECT VOOR NIABINA-M'BAHE

Op 1 juli 2010 heeft M'Bahe water gekregen. Het is een enorm feestelijk gebeuren: vrouwen met kalebassen water op hun hoofd trekken door het dorp, iedereen is blij met schoon drinkwater.

Dit helaas in tegenstelling tot Niabina, dat op dat moment nog niet over schoon water kan beschikken. De buizen voor de waterleiding liggen in grote stapels te wachten om ingegraven te kunnen worden om het water te brengen van de watertoren naar het centrum van Niabina. De hakim heeft echter het project stilgelegd, hij wilde geen toestemming geven voor het ingraven van de buizen. De samenwerking met deze hakim ligt al jaren gevoelig.

De dorpsbewoners betalen zelf de aftakking van de leiding naar het erf. Dat geldt ook voor de hakim, die echter verwacht dat dat door Silent Work wordt betaald. Dit stilleggen van het project is heel teleurstellend voor de inwoners. Het maakt het project ook onnodig kostbaar, omdat er voortdurend bewaking moet zijn bij de klaarliggende materialen. Dan, na vijf maanden besprekingen, overleg, discussies met de dorpsbewoners, de hakim en andere betrokkenen is er een tussenoplossing gevonden en is er toestemming gekomen het werk te hervatten.

Eind 2010 is ook in Niabina de toevoer van schoon drinkwater gerealiseerd!

Saarri Doggi is een heel klein dorp bestaande uit drie grote families. Er is geen onderwijs, geen medische zorg, geen contact met de overheid, het is een vrij gesloten eigen gemeenschap. De mensen leven van de dieren en van eigen landbouw. Eén van de opgroeiende jongens heeft heel vroeg zijn beide ouders verloren. Hij heeft daardoor geen mogelijkheden om een eigen bestaan op te bouwen. Hij werkt nu bij zijn oom en zorgt daar voor een aantal koeien. In de regentijd komt hij 's avonds terug naar huis en in de droge tijd blijft hij ver van huis en komt pas na twee of drie maanden terug. Hij zou heel graag een eigen koe willen hebben om een vrouw te kunnen krijgen. Silent Work heeft voor hem een gemerkte dus gezonde koe gekocht. Deze koe gaat nu mee met het weiden van de andere koeien voor zijn oom. Inmiddels heeft de koe een kalf gekregen. Hij kan nu dus zijn eigen bedrijf opbouwen naast de hulp die hij blijft geven aan zijn oom. Hij hoopt dat zijn oom volgend jaar een vrouw voor hem gaat kiezen.

(citaat reisbrief februari 2011) Maar twee dagen later vertrekken we na lang overleg toch naar Seyli Babe aan de andere kant van Mauritanië voor een informatief bezoek aan een gemeenschap die een dovenschool wil starten. Dit stadje ligt in de gevarenzone van de ontvoeringen door Al Qaida. Wij, dat zijn Abdou, onze coördinator, en Samba Dia, een chauffeur met wie wij al jaren werken en die wij vertrouwen. Deze afspraak was al gemaakt in oktober tijdens de gebarentraining waar de geïnteresseerde leerkrachten uit Seyli Babe aan deelnamen.

280 kilometer slechte, zeer slechte weg, en op sommige stukken helemaal geen weg; die mag je zelf maken.

Bij ieder dorp hoe klein ook moeten we stoppen om mijn gegevens in te schrijven. Sommige politiemannen of militairen kunnen niet lezen of schrijven, en ik moet zelf alle gegevens in een oude agenda noteren. Door die ervaring van de laatste maanden heb ik een stapeltje kopieën van mijn paspoort in de auto liggen, de doorreis is zo heel wat vlotter. Zij blij, wij blij.

Bij aankomst moeten we direct door naar het erf van het dorpshoofd. Moe, bezweet (boven de 50 graden), stijf van de lange rit, het bonken en schudden schuifel ik achter de mannen aan naar het erf van het dorpshoofd. We drinken volgens de traditie de melk met suiker en water en praten over schoonheid en de problemen van het dorp. Na twee uurtjes vertel ik beleefd dat ik graag wil gaan slapen. Ik kan geen extra stap meer zetten en geen woord meer uitbrengen en rol met een bevrijdende zucht op mijn matje onder de klamboe met een fles water en met 49 graden op het metertje.

De volgende morgen vroeg staan de dove kinderen voor de deur. Het is niet duidelijk of ze verbaasd zijn over het verschijnen van een blanke in Afrikaanse kleding of over mijn gebarentaal die zij grotendeels ook gebruiken. We wonen een les bij in het kleine lemen kamertje naast de woning (twee kamertjes en een slaapmat en een versleten matras) van de gastheer, als er plotseling een militair met kalasnikov in de aanslag komt binnenstormen. Zonder groeten, zonder de mat te respecteren, zwetend als een otter vuurt hij vragen op mij af waar ik geen touw aan vast kan knopen. Hij sleurt mij bij mijn arm de 'klas' uit de kamer van de gastheer binnen, drukt mij op de mat en start opnieuw een vragenvuur. Abdou, de coördinator en de gastheer met het dorpshoofd in zijn kielzog komen ook de kamer binnen met witte geschrokken gezichten. Alleen de vrouw van de gastheer lijkt niet van streek. Ze wijst de soldaat op zijn schoenen en zegt hem deze uit te trekken. Hij reageert niet, maar vraagt wel om water, ik geef hem mijn fles die hij in één teug leegdrinkt.

De gastheer en het dorpshoofd vertalen zo goed mogelijk voor mij. Ik was vermist, zo bleek. De avond van aankomst hadden we geen post gezien dus was ik hier niet als gezien binnengekomen. De vorige post gaf als adres Seyli Babe op en daar was ik niet aangekomen.

De soldaat nerveus en driftig, wil mij meenemen naar het bureau. Ik voel daar niets voor, blijf wel kalm en geef antwoord op zijn vragen die hij steeds herhaalt. Ja, ik ben gisteren bij het dorpshoofd aangekomen. Ja, ik ben hier vrijwillig. Ja, ik ben de vrouw van een Mauritaniër. Ja, hij weet dat ik hier ben. Ja, ik heb deze mensen al eerder ontmoet. Nee, ik ben niet bang. Nee, ik heb niet de indruk dat zij Al Qaida leden zijn. Nee, ik heb niet het idee dat ik verraden ben, maar zeker weet ik dat niet. Ja, ik ken veel mensen en ja veel mensen kennen mij. En ja onder alle groepen van de bevolking. En NEE ik wil NIET met hem mee, ook niet voor mijn eigen veiligheid. Na een paar uur vertrekt hij samen met de mannen met wie hij gekomen is, die buiten als standbeelden voor de ingang staan te wachten. Die nacht slaap ik weer heerlijk buiten onder mijn klamboe als ik ruw gewekt word door dezelfde soldaat. Hij port mij wakker met de punt van zijn kalasnikov. Opstaan, meekomen.

Ik sla mijn laken om en klim kwaad uit mijn klamboe. Weer een reeks vragen, en dan een telefoon aan mijn oor waarachter een autoritaire stem de vragen herhaalt. Ik vertel in mijn allerbeste Frans dat ik langs zal komen zodra wij zullen vertrekken, beloof hem een extra kopie van mijn paspoort en een brief met stempel en handtekening dat ik goed ben behandeld.

De terugreis verloopt voorbeeldig, bij elke post weet men van mijn 'vermissing' en word ik als een VIP behandeld.

Later hoor ik dat in die regio op dat moment Al Qaida actief was. Dat maakt de reden voor de paniek duidelijk. Toch verbaas ik mij in dit vreemde moeilijke land over de zorg die men mij heeft gegeven.

Ondanks de moeilijke omstandigheden hebben we toch besloten een dovenschool te bouwen van twee klassen met een klein kantoor / ontvangstruimte in het midden, omdat in een aantal dorpen in Guidimakha extreem veel dove families wonen. Voor hen was er tot vandaag geen enkele vorm van onderwijs. Op de wachtlijst staan 47 dove kinderen, van wie de ouders graag willen dat ze onderwijs krijgen. De man die hoofd van de school wordt zet zich al jaren in voor de dovengemeenschap van de dorpen. Hij en zijn vrouw hebben eerst de cursussen van Silent Work gevolgd in gebarentaal en in onderwijs geven aan dove kinderen. De ouders (veelal ook doof) zorgen voor de voeding op de school en dragen zelf bij. Dit project komt voort uit de wens van de ouders en zij staan er dus sterk achter. Ze willen in de toekomst graag een family home bouwen waar kinderen die van ver komen kunnen overnachten. De bouw is in volle gang en intussen lopen de twee leerkrachten stage op de school in Nouakchott. Het benodigde lesmateriaal wordt in deze periode ook geproduceerd.

Medische hulp

EEN PAAR VOORBEELDEN:

Het jongetje met de klompvoetjes

‘Oumar heeft twee klompvoetjes en kan dus niet lopen. Er is nu geld bij elkaar om hem in februari 2012 te laten opereren in Dakar, eerst aan het ene voetje, daarna aan het andere. Het is kostbaar, omdat hij voor fysiotherapie en controle op ontstekingen lang in ons logeerhuis in Dakar moet blijven. Bijna dagelijks zeker de eerste maanden met een taxi van en naar het ziekenhuis. Het is ook een tijdrovende en dus kostbare situatie omdat niet beide voetjes tegelijk geopereerd kunnen worden.’

Meisje met spierproblemen

Zij krijgt speciale fysiotherapie bij orthopedist.

Een dove moeder die regelmatig Maison des Sourds bezoekt komt met haar jongste dochtertje om hulp vragen, zij toont de armpjes van een verder gezond ogend pienter horend meisje van twee jaar. Ze kan niet iets pakken met haar handjes. De werker van Maison des Sourds is met moeder en dochter meegegaan naar het ziekenhuis, waar fysiotherapie is aangeraden + kokertjes 's nachts om haar armen. De tweede serie fysiotherapie is nu gestart en er treedt duidelijke verbetering op.

Een grootvader met een jongetje van zeven jaar

Dit jongetje heeft altijd goed kunnen horen maar nu niet meer. Hij reageert niet en vertoont lastig gedrag. De moeder komt niet zelf, omdat ze doof en zwakbegaafd is. Grootvader doet een groot deel van de opvoeding. Het jongetje maakt een sombere en niet vitale indruk. Het jongetje komt eerst dagelijks langs om ataye te drinken, hij raakt vertrouwd en zijn grootvader en hij geven dan toestemming in zijn oren te kijken. Enorme zwerende oren, helemaal dicht. Hij krijgt in beide oren een ingreep in het ziekenhuis en is na drie dagen weer thuis. Na zeven tot tien dagen is hij redelijk genezen en na een maand komt opa met een springend en dansend jongetje ons opzoeken.

SENEGAL

SCHOOL OP DE MAT / DOVENKLAS IN FASS BOYE / GEZINSHUIS IN FASS BOYE

De School op de mat krijgt bekendheid in de bredere omgeving. Ouders met dove kinderen willen veel liever een plekje op deze school dan hun kinderen naar Dakar te sturen, want voor mensen van het platteland is het moeilijk om hun kind daar achter te laten.

Er is nog geen mogelijkheid voor overnachting. Inmiddels is er financiering gevonden voor de aankoop van een kleine casaronde die als gezinshuis kan dienen voor zes dove jongens. Zij kunnen daar van maandag t/m donderdag wonen samen met een 'huisvader'. De moeders van de dove kinderen uit het dorp zullen bij toerbeurt een week lang koken. In ruil hiervoor gaan hun kinderen gratis naar deze school. De ouders van de daar wonende kinderen betalen een bijdrage voor het eten en drinken. Wij hopen in de toekomst ook voor een casaronde voor meisjes financiering te vinden.

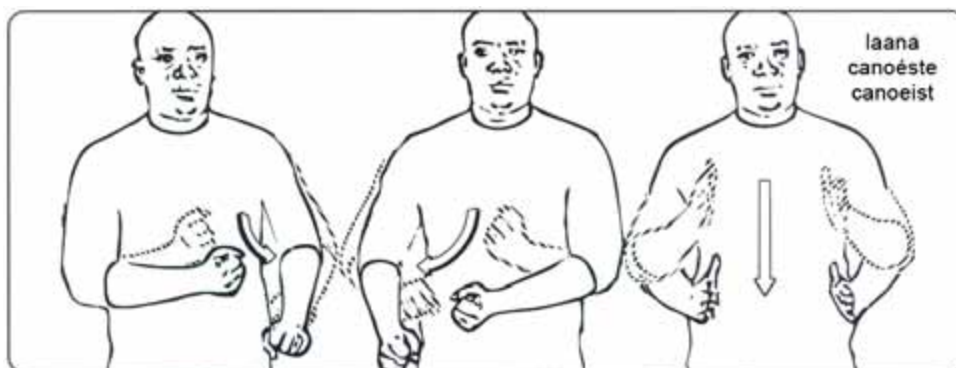
Met ingang van oktober 2011 heeft de leerkracht zijn certificaat gehaald, waardoor de overheid het salaris betaalt. Als de kinderen van buiten geplaatst worden op de dovenschool zal er een tweede leerkracht moeten worden aangetrokken. Deze zal dan in de eerste periode weer door Silent Work gefinancierd moeten worden.

GEBAREN DVD VOOR DOVE KINDEREN IN SENEGAL

Dit jaar is er hard gewerkt aan een dvd met 500 gebaren in samenwerking met Deafnet, Center of Knowledge, Zuid-Afrika. Een Senegalese man die jarenlang onderwijs heeft gegeven met gebaren in Senegal heeft samengewerkt met groepen dove jongeren om een lijst van 500 relevante woorden te kiezen die zijn aangepast aan de Afrikaanse leefstijl. Vervolgens hebben zij deze vertaald in gebaren. Deze man is naar Zuid-Afrika afgereisd om deze 500 Afrikaanse gebaren op dvd op te nemen. De gebaren worden ondertiteld in het Frans, en in lokale talen, zoals Wolof, Pulaar, Mandinka, Soninke, Diola en Serrer. In de dorpen ver van de asfaltweg zijn nog veel groepen die niet kunnen lezen of schrijven en geen kennis van het Frans hebben. Als er iemand in het dorp is die kan lezen, kan hij het voorlezen in de eigen lokale taal, waardoor de ouders de betekenissen van de gebaren kunnen begrijpen. Voor kinderen en ouders die niemand in de omgeving hebben die kan lezen of schrijven zijn de gebaren weergegeven in tekeningen. Ook komt er een getekende en geschreven uitgave van de gebaren op papier, die gemakkelijk gekopieerd kan worden, zodat de leerkracht deze aan de dove leerlingen mee naar huis kan geven. Ook deze is weer ondertiteld in de lokale talen.

Tot nu toe zijn er al dergelijke dvd's ontwikkeld voor Burundi en Gambia. We hopen begin 2012 de Senegalese versie van de pers te laten rollen.

SIMS: SOKONE INFORMATICA MULTI SERVICE

(Citaat reisbrief april 2011)

De volgende morgen bezoeken we SIMS, een informaticaschool in Sokone die nu geheel zelfstandig draait. Geen enkele sponsoring meer nodig van Silent Work. Petje af voor Codou.

Haar enige probleem is haar voet, ik schrik als ik het zie. Ruim twee jaar geleden heeft ze met eigen verdiende geld, haar klompvoet recht laten zetten. De operatie is redelijk geslaagd, maar sinds die tijd heeft ze ontstekingen. Men dacht van de huid en de getransplanteerde huid van haar dijbeen naar haar enkel. Maar bijna direct ontstond een nieuwe infectie. Het ziet er niet goed uit. Een Franse arts adviseert een operatie in Europa, maar dat is niet zo eenvoudig.

Inmiddels is er een specialist in België bereid gevonden om haar te opereren en zijn de financiën hiervoor bij elkaar. Codou

is druk met de voorbereidingen om het centrum te kunnen laten doordraaien in de periode dat zij in België zal verblijven.

TIME: TOUBA COUTA INFORMATICA MULTISERVICES EDUCATION

De informatica lessen zijn dit jaar uitgebreid met zes jongeren en enkele leerlingen uit het dorp, onder wie ambtenaren van het gemeentehuis. Er wordt gezocht naar andere vormen van inkomsten, zoals het maken van lesmateriaal (voor dove kinderen), maar ook menukaarten, prijskaartjes, visitekaartjes en het afdrukken van foto's. De dove kleermaker is begonnen met het maken van o.a. broeken, tafellakens en servetten, placemats, badsloffen en ochtendjassen. Deze maakt hij van artistiek geprinte Afrikaanse stof voor afname op de Westerse markt. Kleinere en grotere opdrachten druppelen binnen.

LANDBOUWPROJECT VOOR VROUWEN

Het project breidt zich ieder jaar uit. Inmiddels hebben 50 vrouwen daar een redelijk inkomen uit. Zij brengen de producten gezamenlijk naar de markt.

INSTRUCTIEBAD VOOR KINDEREN MET EEN HANDICAP

In het instructiebad zijn we gestart met een groepje kinderen met albinisme. Deze Afrikaanse kinderen met een witte huidskleur en blonde haren hebben enorme problemen met zonlicht. Ze verbranden heel snel, ook door de dunne stof van hun kleding heen. Ze krijgen vaak korstvorming op blote delen als handen en gezicht. Ze hebben bovendien vaak ijzergebrek en velen van hen krijgen later problemen met zien. De groep kinderen die woont rondom ons instructiebad komt regelmatig bij ons voor het baden. Het zeewater is prettig voor hun huid. Daarna worden ze ingesmeerd met een eigengemaakte crème die hun huid verzacht, waardoor eventuele ontstekingen minder irriteren. Ook deze groep kinderen geniet enorm van het spelen in het water. Zij komen 's avonds als de zon is ondergegaan.

DE BASISSCHOOL IN FASS BOYE

Deze basisschool, waarin ook de dove kinderen van de School op de mat een klaslokaal hebben, is opnieuw uitgebreid met twee klassen. Nu kunnen alle kinderen van Fass Boye en omgeving naar school. In deze school wordt goed onderwijs gegeven in Arabisch en in Frans, maar ook in biologie en aardrijkskunde. Deze school geeft een goede basis voor vervolgonderwijs. Een groep enthousiaste leerkrachten leidt deze school en vormt samen met de leerkracht van de dovenklas een goed team. Er zijn ook weekendprogramma's voor de kinderen, waarin aandacht wordt besteed aan spel en waarin voorlichting wordt gegeven over allerlei zaken die voor kinderen en ouders van belang zijn, zoals gezonde voeding, gezondheidszorg en schoon drinkwater.

Medische hulp

GEZONDHEIDSPOST

In deze kleine gezondheidspost die naast het cursushuis in Pulli Fulbe is ingericht komen dagelijks mensen met grote en kleine medische problemen.

De grootste problemen zijn malaria, tropische zweren, ontstekingen, psychiatrische problematiek en brandwonden.

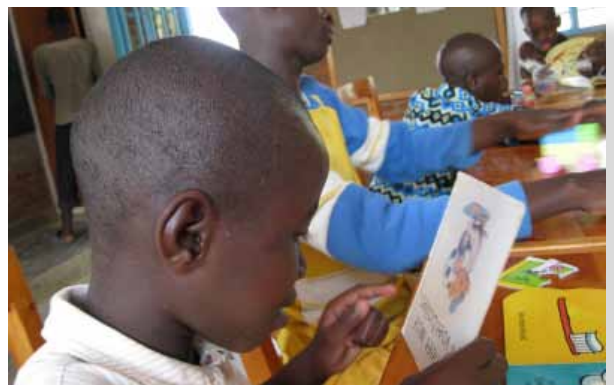
Rwanda

KOMERA (MUSHUBATI)

De 47 kinderen die in Komera wonen zijn daar nu sinds 2006. Ze wonen er omdat ze doof zijn of getraumatiseerd, dan wel een lichamelijke beperking hebben. Voor hen is Komera hun thuis, ook al zijn ze in de weekends en de vakanties bij hun eigen familie. In Komera vormen ze samen zelf een soort familie; ze dragen waar mogelijk verantwoordelijkheid voor elkaar, helpen elkaar, voelen zich op hun gemak. Ze doen licht huishoudelijk werk, helpen in de keukens. Als gevolg hiervan doen ze bij hun familie thuis ook eenvoudige klusjes – en dat draagt er toe bij om hun plek te houden in hun eigen omgeving.

Dat alles is mogelijk dankzij de liefdevolle aandacht van hun begeleiders: de 'huismoeders', leraren en overige verzorgers. In september 2010 bracht Jelske Kuijper voor de tweede keer een bezoek aan Komera. Het was ontroerend dezelfde kinderen te ontmoeten als twee jaar eerder – en te ervaren dat ze niemand vergeten!-, tegelijk geeft dit ook één van de problemen aan: de kinderen worden ouder en Komera kan op de lange duur geen opvang meer bieden. Een mogelijke oplossing voor sommigen van hen is een gerichte vakopleiding.

TOTALE COMMUNICATIE EN VISUALISATIE

De methode 'Totale Communicatie', door Wiljo Woodi Oosterom geïntroduceerd, blijkt nog steeds succesvol. Het is een taal die door iedereen wordt begrepen. De muren in de klaslokalen en de huizen getuigen ervan: afbeeldingen van de kinderen, roosters, gangbare uitdrukkingen, alles vertaald in plaatjes en symbolen. Een andere taal die ook veel bewoners 'spreken' is de gebarentaal die de dove kinderen hebben geleerd, maar die ook enigszins beheerst wordt door verzorgers en leraren. Sinds medio 2010 is een assistent-leraar werkzaam, zelf doof, die op veel gebieden hulp geeft, vooral bij de getraumatiseerde en gehandicapte kinderen. Bovendien onderricht hij de collega's in gebarentaal.

KINDEREN VAN KOMERA NAAR DE BASISSCHOOL IN MUSHUBATI

Vanaf eind 2010 kon een groepje van negen kinderen (zes dove, drie met lichamelijke problemen) onderwijs volgen in de basisschool in Mushubati. Ze doen het daar heel goed, twee werden zelfs de besten van hun klas! Komera behoort samen met deze basisschool tot de opleidingen in Rwanda waar dove en niet-dove leerlingen samen lager onderwijs kunnen volgen.

Voor de meeste dove leerlingen is er na Komera een toekomst in het middelbaar of het beroepsonderwijs mogelijk. Ze hebben eerst nog een paar jaar nodig om steviger in hun schoenen te staan; ze leren veel, 'spreken' en begrijpen een beetje Engels!

BEROEPSOPLEIDING

In 2011 startten twee projecten voor al wat oudere kinderen, om ze voor te bereiden op een leven in de maatschappij waar ze zo veel mogelijk voor hun eigen onderhoud moeten kunnen zorgen. In het batikproject doen zes kinderen mee, in het 'tailoring' project (kleden maken) vier kinderen. Het gaat om oudere leerlingen, bijna allemaal uit de groep getraumatiseerde kinderen. Hun ouders volgen ook regelmatig dezelfde lessen, zodat ze hun kinderen later thuis kunnen helpen.

In het landbouwproject, o.a. het hoeden en verzorgen van klein vee, doen negen kinderen mee, bijna allemaal jongens.

De producten van de lessen batik en tailoring worden verkocht in grotere plaatsen in de regio. In 2010 deed Komera mee bij twee grote exposities en verdiende daarmee indrukwekkende certificaten.

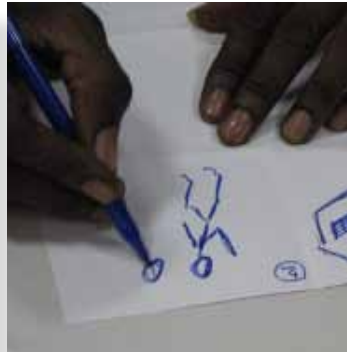
AGRICULTUUR VOOR KOMERA

In Komera is nog heel veel dat onder het kopje *challenges* valt. Want hoe moet het verder met het lapje grond, waar eerst terrassen aangelegd moeten worden voor er op grotere schaal verbouwd kan worden? Hoe wordt de inrichting van de nieuwe gebouwen voor de dovenschool gerealiseerd? 16 kinderen wachten op een plek in deze officiële basisschool voor dove kinderen. Bijkomend belang voor Komera is dat het Ministerie van Onderwijs de betaling van de salarissen overneemt, zodra de school een feit is. Hoe komen er gebouwen om het beroepsonderwijs beter vorm te geven? ... enzovoort.

Fr. Eugene Murenzi doet onvermoeibaar zijn best de problemen van Komera, en meer in het algemeen van dove kinderen, te bespreken in zijn omvangrijke netwerk en daarbuiten. In juli 2010 was hij de vertegenwoordiger voor Rwanda bij een internationale conferentie over onderwijs voor doven in Vancouver. In september 2010 namen de dove kinderen van Komera deel aan een grote demonstratie bij het Ministerie van Onderwijs om het recht van doven op goed onderwijs te bepleiten. De kinderen droegen de nieuwe schooluniformen, gemaakt in het atelier van Komera!

In Nigeria is door Silent Work in samenwerking met Deafnet een training gegeven aan 40 dove mensen die betrokken zijn in het geven van onderwijs of op een andere manier werkzaam zijn binnen dovenorganisaties. Silent Work verzorgde de training in totale communicatie en visualisatie en Deafnet de leiderschap- en managementtraining. Deze 40 deelnemers kwamen uit Nigeria, Niger, Burkina Fasso, Ivoorkust, Ghana, Benin, Togo, Mali, Mauritanië, Senegal, Gambia en Guinee.

Samenvattend overzicht van de projecten die in de afgelopen zes jaar gerealiseerd zijn:

Mauritanië

Waterprojecten

Vijf grote waterprojecten zijn tot stand gekomen. Dit betekent dat voor ieder project een bron van 90 – 150 m. diep is aangeboord, dat een watertoren, een pompstation en dorpsfonteinen zijn gebouwd en dat er pijpleidingen zijn aangelegd naar woonerven. Ieder waterproject levert dagelijks 140.000 – 200.000 liter schoon drinkwater op voor de bevolking van de betreffende dorpen. Daarnaast zijn elf handgemaakte waterputten gebouwd of hersteld, die drinkwater aan de dieren bieden en die de agricultuur van water voorzien.

Zonne-energie

Drie waterprojecten draaien nu geheel op zonne-energie (76 zonnepanelen per project). Ook een gezondheidspost, inclusief de koeling voor de medicijnen en verlichting 's nachts bij bevallingen en een naai-atelier. Ook een informatica-opleiding is dit jaar voorzien van zonne-energie.

Agricultuur

Zes agricultuurprojecten zijn gerealiseerd. Drie hiervan worden van water voorzien uit de waterprojecten, twee zijn langs de rivier aangelegd voor het verbouwen van sorghum.

Eén is het afgelopen jaar uitgebreid met 2 ha. Eén klein project is bij een school aangelegd. Dit wordt onderhouden door de schoolkinderen met begeleiding van een leerkracht. Zij krijgen water uit een van de dorpsfonteinen.

In de grote agricultuurprojecten worden verbouwd: kool, uien, wortelen, zoete aardappelen, meloenen en pompoenen. Een deel van de opbrengst is bestemd voor de handel.

Gezondheidszorg

Er zijn vier gezondheidscentra opgezet, waarin dagelijks een arts spreekuur houdt en twee verpleegkundigen zorg en hulp bieden. Er is een ruimte ingericht voor bevallingen, een mogelijkheid om te overnachten, er is een inentingsprogramma, informatie en voorlichting. Ook is er voor moeder en kind zorg mogelijk na de bevalling. Een apotheek met een startvoorraad medicijnen is ingericht. Daarnaast is een gezondheidspost door Silent Work afgebouwd en voorzien van water en betegeling.

Silent Work verleent aan de dorpen waar zij werken en aan de mensen en hun familie die voor hen werken medische noodhulp. Deze is verleend aan zo'n 1200 personen in de meest uiteenlopende acute problemen zoals malaria, longziektes en allerlei kleine en grote ingrepen, ook bijvoorbeeld protheses, spleetlip-operaties, brandwonden en klompvoetjes.

Onderwijs

Acht nieuwe scholen zijn gebouwd, verder afgebouwd of uitgebreid. Twee scholen van ieder twee klassen zijn in de Sahara opgezet voor (ex)slavenkinderen. Twee grote basisscholen zijn gebouwd en jaarlijks met nieuwe klassen uitgebreid. Ook een school voor beroepsonderwijs voor dove kinderen is gerealiseerd.

Er is een opleidingscentrum voor informatica gerealiseerd. Zowel leerlingen van het voortgezet onderwijs als volwassenen uit de omgeving (ambtenaren) krijgen hier training in informatica.

Werkgelegenheid

Het Maison des Sourds is gerealiseerd: een ontmoetings-, leer- en werkproject voor 60 dove jonge mensen. Hierin zijn ondergebracht: een timmerbedrijf, een meubelmakerij, bakkerij, een kapper, naai-atelier, kunstenaars-atelier, een stenenbakkerij, een nettenboeterij. Ook een trainingslokaal voor alfabetisering, gebarentaal, een bibliotheek, een expositieruimte en een winkel zijn hier ondergebracht.

Tevens is in de hoofdstad een kantoorruimte ingericht voor vergaderingen, binnen- en buitenlandse contacten (met beperkte logiesmogelijkheden) en voor het intermediairschap van het Lilianefonds.

Zeven batik- en kleermakersateliers zijn gerealiseerd, waarin $\pm$ 125 vrouwen een eigen inkomen verdienen.

Deskundigen uit het buitenland zijn aangetrokken en hebben drie pompisten opgeleid, drie personen hebben een opleiding tot installateurs van zonne-energie gevolgd. Ook zijn 60 mannen opgeleid in de bouw. Zij zijn werkzaam in het aanboren van bronnen en het bouwen van watertorens of als tegelzetters, bouwers, aannemers, schilders of timmermannen. Deze mannen zijn inmiddels zelfstandige ondernemers geworden.

Vijf leerkrachten voor beroepsonderwijs zijn opgeleid om les te geven aan dove jongeren in kleermaken, batikken, art design, timmeren en informatica. Vele cursussen en trainingen zijn inmiddels gegeven. Eén boekhouder is opgeleid, een informaticaleerkracht en een leerkracht voor het naai-atelier. Ook is een informatica-opleiding gerealiseerd.

28 mensen zijn opgeleid in gebarentaal niveau 2. 30 mensen in gebarentaal niveau 1. Vier mensen zijn gestart met een tolkentraining, niveau 1. Acht leerkrachten zijn opgeleid in onderwijs aan dove kinderen door een rondreizende deskundige.

Silent Work werkt samen met twee aannemers die de bouw in Mauritanië verzorgen. Deze twee leiden regelmatig jonge mensen op tot timmerman, metselaar, tegelzetter, schilder en dakbedekker in de dorpen waar wij de projecten uitvoeren. Een groot aantal van hen hebben hierdoor een baan in de bouw gevonden.

Sport

Een karate club is opgericht, 60 jongens en 20 meisjes zijn lid geworden. 41 jongens en 9 meisjes hebben al officiële kostuums gekregen, krijgen onderricht en doen al mee aan wedstrijden. Een selectie van hen geeft demonstraties en maakt hun opwachting bij officiële gelegenheden. Daarnaast zijn zes voetbalteams opgericht, waarvan een doventeam en een basketbalteam voor dove meisjes.

Boomstamkano

Een boomstamkano is aangeschaft om de rivier de Senegal te kunnen oversteken. Deze wordt vooral gebruikt voor handel en voor ziekenhuisbezoek.

Senegal

Waterprojecten

Er zijn zeven waterputten geslagen en vier waterputten gerepareerd. Twee sondages zijn aangelegd.

Agricultuur en veeteelt

Vrouwen hebben een landbouwproject opgezet, oorspronkelijk van 3 ha. dat inmiddels is uitgegroeid tot 5 ha. Hier werken nu 50 vrouwen en zij verbouwen tomaten, wortelen, uien en yams. Zij hebben hier nu hun eigen inkomen uit.

Twee koeienprojecten en één geitenproject zijn gerealiseerd. 20 koeien en twee stieren zijn aangeschaft en een omheining voor 's nachts is gemaakt. Tevens zijn 50 schapen, 50 geiten en een paard en wagen aangeschaft.

Gezondheidszorg

Eén gezondheidspost is gebouwd en volledig ingericht bemand door een arts en twee verpleegkundigen is gerealiseerd met dagelijks spreekuur, ruimte voor bevallingen, nazorg en mogelijkheid tot overnachten, een inentingsprogramma, informatie en voorlichting. Tevens is er een apotheek in ondergebracht met een startvoorraad medicijnen.

Daarnaast is een ambulante gezondheidspost gerealiseerd die dagelijks afgelegen dorpen bezoekt met inentingsprogramma en zorg voor de bevolking.

Een andere gezondheidspost is ondersteund met een inventaris en medicijnen.

Medische noodhulp is verleend bij onder meer een cholera-epidemie, bij vele gevallen van

polio, malaria, tropische zweren, brandwonden, oogproblemen, meningitis en allerlei andere kleine en grotere problemen. Ongeveer 1950 mensen met grote en kleinere klachten zijn geholpen.

Twee dorpen en drie scholen zijn voorzien van toiletblokken.

Onderwijs

Een school voor vrouwen is gebouwd en twee basisscholen die jaarlijks met lokalen worden uitgebreid. Daarnaast drie informatica-opleidingen, een dovenschool met twee klassen, een klas voor dove kinderen binnen een basisschool, een djembé-opleiding en een instructiebad voor kinderen met een handicap (albino, polio, doofheid, verstandelijke handicaps).

Werkgelegenheid

Een batik- en kleermakersatelier is opgezet, waarin nu 40 vrouwen werkzaam zijn. Verder zijn drie internetcafé's en een expositieruimte voor kunst en cultuur gerealiseerd. Een tweede naai-atelier voor dove jonge mensen is gestart.

Twee groepen jongeren, bij elkaar 30 personen, zijn opgeleid in de bouw en hebben nu een eigen onderneming in tegel zetten, schilderen en timmeren. Ook is een cursus- en trainingscentrum in gebruik genomen dat ruimte biedt aan 15 cursisten voor trainingen, gebarentaal en tolken, voorlichting. Ook is hierin een vergaderruimte en ontmoetingsruimte voor de vereniging voor mensen met een handicap.

Vijf winkeltjes zijn gerealiseerd en ingericht. Vijf mensen met een handicap genereren hieruit een inkomen voor henzelf en hun familie.

Sport

Twee voetbalteams zijn opgericht.

Diverse zwemgroepen (mensen met een handicap) maken gebruik van het instructiebad.

Rwanda

Waterprojecten

28 grote watertanken zijn geplaatst voor opvang van regenwater voor consumptie.

Agricultuur en veeteelt

Twee koeienprojecten zijn gerealiseerd die inmiddels zijn uitgegroeid tot grote kuddes.

Diverse hectares agricultuurprojecten zijn door ons voorzien van zaden en liggen verspreid over de bergen. Recent is een nieuw agricultuurproject gestart bij Komera om de bewoners en medewerkers te voorzien van groente en fruit.

850 wezen en weduwen hebben ieder twee geiten gekregen.

Gezondheidszorg

Vier medicijnposten zijn voorzien van een startvoorraad medicijnen.

Drie gezinshuizen zijn gerealiseerd. Een voor dove kinderen, een voor kinderen met een verstandelijke handicap en een getraumatiseerde kinderen. Daarnaast zijn drie klaslokalen voor onderwijs aan deze kinderen gebouwd. Ook een visualisatieruimte met kantoorruimte en een personeelshuis met logeerruimte voor ouders van kinderen met een handicap. Erbij gebouwd zijn dierenverblijven voor kippen, geiten en konijnen.

Twee motorfietsen zijn aangeschaft om gezinnen te kunnen bezoeken om ernstig gehandicapte kinderen en hun families te kunnen ondersteunen.

Jaarlijks (vijf jaar achtereen) worden de structurele kosten waaronder salarissen, fysiotherapie, voeding, inventaris, onderwijskosten, visualisatie, gezondheidskosten en transportkosten van bovenstaand project (Komera) vergoed.

Ook drie gezinshuizen zijn opgezet voor oorlogswezen en twaalf huisjes zijn gebouwd voor oorlogsweduwen die wezen in hun gezin hebben opgenomen.

Onderwijs

Vijf basisscholen zijn gebouwd waar in totaal ongeveer 5000 kinderen naar school gaan. Een dovenschool is in aanbouw.

Studiefinanciering is geboden aan 70 leerlingen in middelbaar, hoger en universitair onderwijs. Voor de Twa's (een pygmeeënstam) is financiering geboden om onderwijs te volgen. Deze groep had daarvoor geen toegang tot onderwijs.

Trainingen en cursussen worden gegeven op het gebied van audiologie, visualisatie. Dovencultuur en diversiteit van verstandelijke handicaps.

Werkgelegenheid

Een naai-atelier is opgezet voor weduwen voor het maken van schooluniformen en poppen.

Een taxi-bedrijf is opgericht waarin zeven jongemannen werken.

Een karateclub voor getraumatiseerde jongens is opgericht. Deze geeft inmiddels les in heel Rwanda. Ook een dansgroep voor getraumatiseerde jongens en meisjes is opgezet, zij geven nu voorstellingen door het hele land.

Sport

Twee voetbalteams zijn opgericht, drie karateteams, twee dansgroepen en een speelplaats voor kinderen met een handicap en kinderen uit het dorp ten behoeve van ontspanning en integratie.

Training in Afrika

In Rwanda is drie keer gebarentraining en visualisatietraining gegeven samen met Kenyanen en Tanzanianen.

In Burundi is een training totale communicatie en visualisatie gegeven.

Nieuwe projecten die voor het komende jaar, 2012, op stapel staan

In Nigeria is een training gegeven in Totale Communicatie en Visualisatie voor veertig mensen uit verschillende West Afrikaanse landen.

- Gebarencursus & pedagogiek voor alle professioneel betrokkenen in de omgang met doven, een 'train de trainersproject' (Mauritanië)
- Uitbreiding klamboeprojecten op in totaal vijf plaatsen in Mauritanië en Senegal
- Afbouwen van de school voor dove kinderen in Guidimakha
- Realiseren van een pilot gout à gout waterdropsysteem
- Verder ontwikkelen beroepsopleiding in Komera, Rwanda
- Uitbrengen van 500 gebaren-dvd ondertiteld in Frans, Engels, Arabisch, Mandinka, Soninka, Serrer, Pulaar, Wolof en Diola met informatie over het ontstaan van doofheid
- Het opzetten en inrichten van het gezinshuis voor dove kinderen bij de School op de mat
- De erkenning bij het Ministerie van Onderwijs voor diverse beroepsopleidingen voor dove jong volwassenen (analfabeten) en daarmee de financiering na vijf jaar van de salarissen
- Ontwikkelen van een lees- en schrijfmethode voor dove kinderen op Afrikaanse scholen die door leerkrachten zonder ervaring in onderwijs aan dove kinderen gebruikt kunnen worden
- Het vertalen van een training in totale communicatie en visualisatie in Engels en Frans
- Operatie in België aan de voet van de vrouw die de leiding heeft over SIMS
- Operaties en nazorg van jongetje met twee klompvoetjes in Dakar

MAURITANIË DOVEN BOUWEN DOVENSCHOOL

In Afrika zijn naar verhouding veel mensen doof. Dit heeft uiteenlopende oorzaken: aangeboren afwijkingen, ziektes of verkeerd gebruikte medicijnen. Zo ook in het Sahelland Mauritanië, dat voor een deel door zwarte Afrikanen en voor een deel door Arabieren wordt bevolkt.

Voor het dorp Agoinitt en omgeving wil stichting Silent Work een dovenschool bouwen, om te beginnen voor 40 kinderen, maar met een capaciteit van 100. Daarnaast komt er een slaapzaal voor kinderen die te ver weg wonen. In de kosten van het trainen van onderwijzers gebarentaal, plus aanvankelijk hun salarissen, zal ook worden voorzien. Als de school goed functioneert, gaat de Mauritaniaanse overheid deze kosten betalen. De inwoners van Agoinitt hebben beloofd bij de bouw te helpen. Silent Work werkt al vele jaren in Mauritanië en andere Afrikaanse landen, vaak met steun van Wilde Ganzen.

UITZENDDATA

5 DEC	RADIO 5	10.58 + 17.58
5 DEC	NED 2	11.58
11 DEC	NED 2	12.25

10

Voorlichting op scholen

Silent Work probeert Afrika dichterbij te brengen voor de kinderen in Nederland, zodat ze een ander beeld krijgen dan door de televisie wordt opgeroepen (honger en oorlog in Afrika) en zodat ze kennismaken met de gewone alledaagse manier van leven op het platteland. Op basisscholen wordt in alle klassen verteld over het dagelijkse leven en werken in Afrika, ondersteund door foto's, powerpoint presentaties, gebruiksvoorwerpen, kleding en sieraden.

Kawama

De oecumenische basisschool Kawama in Purmerend voert al een aantal jaren actie voor Silent Work onder andere met de opbrengst van verschillende acties in de loop van het jaar.

Ook dit jaar hebben ze uit verschillende acties een bijdragen gegeven, deze keer specifiek voor schoon drinkwater in Mbahe.

Familiefeesten

Opbrengst van de familiefeesten in verschillende delen van het land, zijn dit jaar bestemd voor het waterproject van Niabina en Bahé

Kerken

Ook de opbrengst van verschillende kerken die een jaar lang verschillende acties hebben gevoerd gaat naar de aanleg van buizen voor hetzelfde waterproject. .

Actie Wilde Ganzen

Voor de bouw van school voor doven in Mauritanië Op radio en tv is in december 2010 een actie gehouden door de Wilde Ganzen voor een school voor doven in Agoinitt (regio Guidimakha), Mauritanië, als project van de week.

Actie Notenmolen

De bijdrage van een ander familiefeest was bestemd voor een notenmolen voor een pindabedrijf in Senegal. Deze molen is ontwikkeld door de gastheer en zijn collega's.

Benefietconcert van Markus James

Op 12 december 2010 heeft in de Melkweg, Amsterdam, de Nederlandse première plaatsgevonden van de award-winning muziek-documentaire TIMBUKTUBAB, een unieke kijk op een muzikale samenwerking tussen twee culturen. Deze werd gevolgd door een live concert van Markus James en Pape Thiam. Er is gefilmd in de zandduinen en dorpen in en om Timbuktu, Mali.

De film is een visueel rijke documentaire van Markus James' unieke en langdurige samenwerking met drie meesters van de traditionele Malinese muziek, Songhai calabash speler Hamma Sankare (die 25 jaar lang de legendarische Ali Farka Toure begeleidde), Hassi Sare (een meester op de een-snarige viool) en Solo Sidibe, op kamelelgoni. Markus en zijn vrienden ontmoetten elkaar veelvuldig op het eeuwen-oude multi-culturele knooppunt Timbuktu, waar ze samen werken, eten en spelen, en uiteindelijk samen hun eerste concert spelen voor de bewoners van Timbuktu.

Markus James is in de afgelopen 15 jaar veelvuldig naar Mali afgereisd om samen te werken met traditionele muzikanten en samen brachten ze een unieke stijl van Blues muziek tot stand die gebaseerd is op de diep gewortelde tradities uit de eeuwenoude bron van de Blues. De opbrengst van deze avond is door de Wilde Ganzen met 70% verhoogd.

TIMBUKTUBAB

Award winning Muziek Documentaire, gefilmd in
TIMBUKTU, MALI

Melkweg, Amsterdam, Zondag 12 December, 20.30 uur

Na de film volgt een concert van film maker en Blues Traveler

Markus James en Senegalese Percussie Virtuoso Pape Thiam

Opbrengst van deze voorstelling komt ten goede van **Silent Work**,
een Stichting voor de vergeten kinderen van Afrika

en wordt vertaald door de **Wilde Ganzen**
Tickets: €15, www.ticket-service.nl

"Their music is a language whose grammar has been developing for centuries along the sandy banks of the Niger River and in the delta of the Mississippi River." —Marco Werman, **PRV**
BBC's The World

Vrouwen van Nu

De afdeling Vrouwen van Nu Grosthuisen en Oudendijk heeft zich verbonden met 15 vrouwen in Dabbe / Mauritanië die worden opgeleid tot kleermakers om in hun eigen inkomen te kunnen gaan voorzien. Hiertoe hebben zij in het najaar van 2010 ter gelegenheid van hun 65-jarige jubileum weer allerlei producten verkocht, een verloting gehouden, diensten aangeboden en Afrikaanse artikelen verkocht. De opbrengst is door de Wilde Ganzen met 70% verhoogd.

13 oktober 2010 LOKAAL WFK 542.34

Jubileum afdeling Avenhorn/Oudendijk gevierd met fair

Vrouwen van Nu zetten zich in voor vrouwen in Mauritanië

AVENHORN - Wat betreft de emancipatie van de vrouw zijn we in Nederland een behoorlijk eind. Natuurlijk blijven er altijd dingen spelen en zijn er landen waar de emancipatie nog verder is doorgevoerd, maar over het algemeen doen we het in Nederland niet slecht. Een belangrijke bijdrage aan de emancipatie is geleverd door vrouwenverenigingen. Bijvoorbeeld door Vrouwen van Nu afdeling Avenhorn/Oudendijk. Daar realiseren zij zich wel dat er plaatsen op de wereld zijn waar vrouwen nog een behoorlijke steen in de rug kunnen gebruiken om op eigen benen te staan. Vanaf dat het 65-jarig jubileum van Vrouwen van Nu afdeling Avenhorn/Oudendijk is aangegrepen om aanleidingen voor vrouwen in Mauritanië te ondersteunen.

Er is niet gekken voor maar een project in een land ver van huis. „Het is een project waar Wiljo van Oostrom ons op weet en ik ken Wiljo van Oostrom al wat jaren”, vertelt Hanneke Offings.

ga van de jubileumcommissie van Vrouwen van Nu Avenhorn/Oudendijk. Wiljo Whod Oostrom is oprichter van de Stichting Silent Work. Zij is samen met haar man Cor bijna 25 jaar verbonden ge-

weent aan het Sociaal Agrarisch Centrum Het Burgersweethuis in Amsterdams gebiedsnaam. Ze hebben samen 18 kinderen, groeplecht wiensvrouwen doof en visueel gehandicapt. Na de dood van haar man in 1990 heeft Wiljo haar contact met Afrika hersteld. Haar banden met mensen in Afrika hebben geleid tot duurzame projecten op allerlei gebied waarbij de vergoten kleermaker centraal staan. „Wiljo is inmiddels met een Mauritanische getrouwd en weet nu nog ervaring waar vrouwen in Mauritanië behoefte aan hebben”.

Naaitelier
Wiljo was erop dat sinds er water beschikbaar is in meer deze doopen, vrouwen niet meer op pad hoeven met braken op hun hoofd. Daar-

brengt van de fair wordt overhandigd aan Wiljo en gebruikt voor het opzetten van naaiteliers. „Sinds 25 september, toen Wiljo tijdens één van onze weekenden haar verhaal kwam vertellen, is de fair echt gaan leven bij onze leden. Iedereen lijkt druk met de fair in de week. Er zijn allerlei producten gemaakt”, vertelt bestuurder Lotte van Vaalkamp. Het project is goedgekeurd door Wilde Ganzen. „Wat wij opleiden verheugen zij met 70 procent. Een euro die hij ons betaald wordt is dus eigenlijk 1,70 euro.”

Het wettig goed om iets te doen waar emancipatie van andere vrouwen. Dit is typisch iets voor de Vrouwen van Nu. Vrouwen die graag iets ondernemen, iets willen leren, iets willen zien. Vaalkamp: „Nou, wij zijn echt geen moederwet naaiterij”. De afdeling Avenhorn/Oudendijk kent rond de 70 leden. „Sinds de opheffing van de

afdeling Ursem hebben we er een aantal nieuwe leden bijgekregen”, meldt Vaalkamp. De afdeling zelf rezen bevestigden. „En we hebben een redelijk jong bestuur. Een vrij lage situatie dat”. „Eigenlijk hebben de vrouwenverenigingen zichzelf door de jaren heen overbodig gemaakt”, aldus Offings. „Het draait allang niet meer om emancipatie en educatie. Toch blijven vrouwenverenigingen een belangrijke schakel. Om contacten op te doen bijvoorbeeld. Als je niet ergens anders bent is het een enorme springplank om mensen te leren kennen. Of voor vrouwen die alleen zijn komen te staan. Zij hebben bijvoorbeeld, maar ook gemiddelde contacten. Er zijn zelf verenigingen op vakantie gaan”. Een spreker op een ledenavond, een ex-cavon naar bedrijven, een fetiche, een kleermakerij, een groep die naar klassieke muziek leert, het is slechts een groep uit alles wat Vrouwen van Nu heeft. Vaalkamp: „Je kunt op plaatsen waar je alleen niet zo vaak zou komen”. Bang te zijn dat je niet in de groep past, hoeven mensen niet. „Ik kwam van Ursem naar deze afdeling, maar voelde me gelijk thuis. Je kunt overal gaan zitten en hebt overal aanspraak. Er is geen echte groepvorming

Collagemaker producten voor de fair

Festivals

Het hele jaar door is er actie gevoerd door Bâh Design en Silent Work op Afrika festivals en culturele festivals door het hele land. De opbrengsten worden vermeerderd door de Wilde Ganzen.

Vrouwenvereniging Nieuwkoop

Eind november 2010 heeft deze vrouwenvereniging weer een verkooptentoonstelling gehouden waarvan een deel van de opbrengst voor Silent Work is bestemd. De tentoonstelling stond in het teken van kunst en creativiteit. Sieraden, keramiek, etsen, bloemsierkunst en allerlei vormen van textielkunst waren hier te koop. Ook deze opbrengst heeft de Wilde Ganzen met 70% verhoogd.

Goede doel Verkooptentoonstelling vol kunst en creativiteit
2.800 euro voor kleermaaksters

De stand met stenden ook vol met tentoonstelling (Foto: Iris Kruis)

FRANKA VANEMAN

NIEUWKOOP - Voor de 23ste keer organiseerde Jopie Zwamborg de verkooptentoonstelling Kunst en Creativiteit. Bloemsierkunst, textielkunst, papierkunst, de stands liggen vol bijzondere artikelen. De opbrengst, 2800 euro, gaat naar een project van Silent Work in Mauritanië.

Vrijdag 26 en zaterdag 27 november stond de gemeenterede kerk aan de Achterweg in het teken van kunst en creativiteit. De kerk stak de ruimte tegen geroldeerd tafel beschikbaar. Alle standhouders staan een gedeelte van hun omzet af voor het goede doel en we vinden een handgemaakte quilt. Het motto is dat De Wilde Ganzen de opbrengst van de tentoonstelling verdubbelt, legt Jopie Zwamborg uit. Zwamborg staat zelf in een stand met bloemsierkunst, kerstkaarten en bloemstukjes vervaardigd door haar. Verder is er een stand met handgemaakte beelden van wippen, er worden sieraden en kerstkaarten verkocht en er worden stoffen te koop aangeboden. Marina de Mol uit Alphen aan den Rijn heeft zich toegelijd op textielkunst en op de standhouders en zij vertelt:

Vers vrouw geboden benodigd door tentoonstelling eind. Ik vind het erg leuk om te zien zien naar ik over bezig ben. Zo heb ik velen inges moegenomen en lange lijnen. Deze poppen heb ik gemaakt van linten, stoffen en vilt en door de grote vellen vellen zij niet over. Doordat kleinschalige projecten worden ondersteund, komt het goed volgens De Mol goed terecht. Alle standhouders namen een eigen bijdrage mee voor de kerk en beelden werd gevraagd hiervoor een eigen bijdrage in de pot te doen. Wij Lievevold uit Vinkerveen bezoekt de tentoonstelling voor het eerst: 'Ik vind het erg leuk. Zelf doe ik aan textielkunst, stoffen en quilten, maar ik heb heel aparte dingen. Daarnaast vind ik het mooi dat er een goed doel aan gekoppeld is' Lies Giesing is vrijwilliger bij Silent Work en vertelt over het project waar de opbrengst naartoe gaat: 'In het dorp Dabba in Mauritanië worden vrouwen opgeleid tot kleermaaksters. Daar een vak te leren kunnen zij zichzelf beter maken. De werkdag om af te maken. Als inwoners zien dat het werkt, vragen zij zelf om hulp. Zoek een project goed gaat, want de regering het over en trek Silent Work zich terug om zichzelf een nieuw project op te zetten. Echt, onder de handige komt heel goed terecht'.

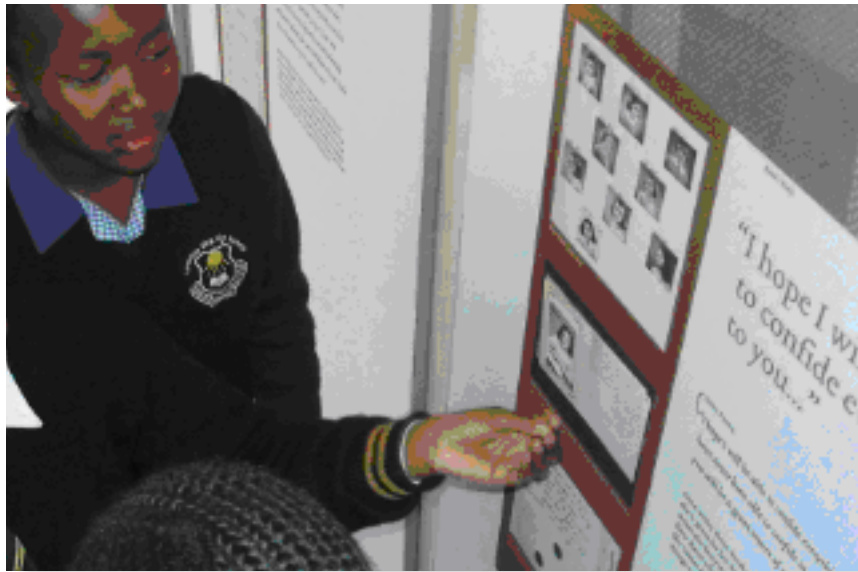
Een groepje vrouwen maakt kettingen.

Van natuurlijke materialen en Afrikaanse kralen maken Nederlandse vrouwen kettingen die verkocht worden ten bate van onderwijs aan vrouwen in Mauritanië.

De reizende tentoonstelling

‘Anne Frank - een geschiedenis voor vandaag’

Extra panelen over genocide

In oktober 2010 werd door het Centre de Démocratie een workshop georganiseerd. Met de deelnemende studenten werd de inhoud van een aantal nieuw te maken panelen bij de Anne Frank-tentoonstelling besproken. Idee was dat deze aanvulling zich zou concentreren op de genocide in voormalige Joegoslavië, en die op de Tutsi's en gematigde Hutu's in Rwanda. Meer dan twee dagen lang werden verschillende invalshoeken besproken en fotomateriaal beoordeeld. Als resultaat hiervan werden in januari 2011 zes extra panelen over genoemde genocides geproduceerd door de Anne Frank Stichting en toegevoegd aan de tentoonstelling. Ze werden voor het eerst vertoond in Rabat, Marokko, in februari 2011. De Anne Frank Stichting heeft contact met Silent Work opgenomen met de vraag of zij teksten en foto's uit *De sterren van Rwanda* hiervoor mochten gebruiken. Silent Work is graag op deze uitnodiging ingegaan, want het is belangrijk om ook op deze manier mee te werken aan bewustwording over veiligheid in de wereld.

Fondsenwerving

Silent Work is uiteraard continu bezig met fondsenwerving om alle beschreven projecten die in verschillende fases verkeren een stevige financiële basis te geven. Het is voor Silent Work altijd van groot belang dat er tussen de stichting en de donoren wederzijds respect en waardering bestaat voor elkaars werkwijze en opvattingen.

Het is bijzonder dat een aantal grote fondsen vertrouwen heeft in de werkwijze van Silent Work en verschillende projecten financieel steunt, Zie voor details de website. Even bijzonder is dat het werk gesteund wordt door vele particulieren; sommigen nemen een heel project voor hun rekening, anderen steunen met een vaste bijdrage en weer anderen sparen hun zakgeld op voor teenslippers voor de kinderen in Afrika.

Al deze bijdragen zijn even welkom en noodzakelijk voor het werk van Silent Work.

GIRO STICHTING SILENT WORK 356918890

Redactie: Annemieke Huisingh
Vormgeving: Margreet de Boer.
Foto's Wiljo Woodi Oosterom.

1%club

accenture
High performance. Delivered.

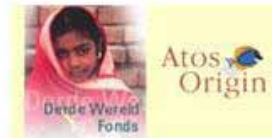
AFRIKAnieuws
voor iedereen die iets met Afrika heeft

Anton Jurgens Fonds

NBvP
Vrouwen van Nu

ASN Bank
VOOR DE WERELD VAN MORGEN

THE BODY SHOP
THE BODY SHOP FOUNDATION

Knowledge Centre

club foundation

Stichting Wezen van
effatha

Hivos
people unlimited

Impulsis
Steun-Inspiratie-Samenwerking
Impulsis is een initiatief van Edehans, KCOO en Kerk In Actie

Liliane Fonds

Marthe van Rijswijk Foundation
Kunnen Maar Winkelen

miva
brengt mensen in beweging
• MIVA ondersteunt personen waarbij het vooroor- en communicatiedebat
te vaak afgelegen gestaan hebben door personen zelf vaak voor de kansaanpak

NASF
Nederlands Albert Schweitzer Fonds

ncdo

net4kids
ParentsKids and Foundation
TOES FOR CHILDREN
www.net4kids.org

Wereld
Expat

WILDE GANZEN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Odion
MET ZORG HET GEWOONE LEVEN ONDERSTEUNEN

Stichting
Huibert van Saane

Wereldbibliotheek
Wereldbibliotheek

Worldschool

Oxfam Novib

Paul Tensen
Stichting
Paul Tensen Stichting

Rabobank

families

scholen

kerken

moskee

personen

GIRO STICHTING SILENT WORK

356918890

**DE VERGETEN KINDEREN VAN AFRIKA
BEDANKEN U VOOR UW BETROKKENHEID.**

